

[Landbrugsministeren.]

hr. Kirkegaard kom med et par tal om landbrugets situation, men sandt at sige hæftede jeg mig ikke mere ved dem, end jeg forstod det ærede medlem sådan, at i et bestemt år var landbrugets gæld øget med 1 milliard kr. og værdier og formuer med 2 milliarder. Det, der egentlig får mig til at nævne det her, er det ærede medlem hr. Anders Andersens behandling af dette problem, som jeg må indrømme jeg slet ikke forstod. Det ærede medlem sagde til det ærede medlem hr. Kirkegaard, at det var letfærdig omgang med sandheden, han her havde udvist. Men hvori består det letfærdige? I at gengive tal, som det ærede medlem hr. Anders Andersen her konstaterede er rigtige? Sig mig, ærede medlem, hvornår er det blevet letfærdigt at sige sandheden? For mig er det i hvert fald ikke noget nyt.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Mose Hansen, at jeg er enig med ham i, at man skal vise mådehold med lønforhøjelser. Det mener jeg regeringens oplæg er udtryk for, og jeg er også enig med ham i — ganske vist ikke helt som han siger det — at der er ikke megen kage at dele. Han sagde, at der ingen kage var at dele. Det forstår jeg derhen, at en logisk konsekvens deraf så må være, at der heller ikke er noget til landbruget. Men jeg må indrømme, at det indtryk fik jeg ikke helt af hans tale, som i øvrigt indeholdt mange positive momenter, som jeg synes landbruget måske skal lægge stærkere vægt på, end vi en gang imellem gør.

Må jeg så endelig sige til det ærede medlem hr. Anders Andersen, at tanken om støtte til forskning har jeg jo fremført gang på gang, i øvrigt også under landbrugsforhandlingerne, og her er et punkt, hvor jeg tror at landbruget og staten — skal jeg sige det sådan — udmærket kan komme til en god forståelse.

Må jeg så til allersidst gentage det, jeg sagde i begyndelsen, at disse lovforslag, som vi her behandler, er led i en helhedsløsning, for det er de. Men må jeg dernæst sige, at når lovforslag af denne art i det hele taget skal fremsættes, er det jo på grund af en beklagelig udvikling inden for landbruget, en udvikling, som landbruget ikke selv er skyld i. Landbruget har i mange år — ikke mindst i de senere år — præsteret et kolossalt arbejde, der har givet sig udtryk i en

stadig produktionsfremgang på trods af en større og større afvandring. Det er ganske imponerende, at landbruget har formået dette under de voksende vanskeligheder, erhvervet har haft. De vanskeligheder kan skærpes, hvis de seks landes landbrugsordninger træder i kraft og bevirker en varig skade af dansk landbrugs eksportinteresser. Jeg mener, at hvis den situation skulle foreligge, så er det landbrugets soleklare ret på ny at komme til regeringen og anmode om en forhandling, hvis ikke regeringen forinden havde anmodet landbruget om forhandlinger om, hvad der skal foretages, når en sådan situation foreligger.

Jeg håber og tror, at de lovforslag, der her er fremsat, kan hjælpe landbruget i dets vanskelige situation; det er en hjælp, der er både nødvendig og fortjent. Jeg håber, at det går, som det plejer — eller nogenlunde som det plejer — at man efter at have fået udløsning ved at skælde den til enhver tid siddende landbrugsminister vældigt ud enstemmigt — eller skal jeg mere beskedent sige så godt som enstemmigt — gennemfører de foreslåede ordninger.

Carl Petersen: Ja, jeg kan vel sige, at som ventet har forhandlingerne ved denne lejlighed formet sig på samme måde som ved tidligere lejligheder, når vi behandlede disse love. Der er sagt de samme ting, der er anlagt de samme betragtninger, der er fortiet de samme sandheder, og der har været de samme selvmodsigelser i det, der er fremført.

Jeg skal lige gøre nogle bemærkninger om noget af det, der er sagt, for om muligt at få sat enkelte af disse ting på plads, således at vi kan komme ind i en saglig diskussion om dem.

Til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen vil jeg gerne sige: hvad formål har det hver eneste gang at fremhæve, at der er en stor forskel de forskellige samfundsgrupper imellem, og at tale om, hvor stor en andel de har fået i den velstandsstigning, samfundet har haft? Det er jo kendt for alle borgere i dette land, at danske landbrugere ikke har fået samme andel som andre. Om det så er 26 pct. imod 70 eller 20 imod 70, spiller da for så vidt ikke nogen som helst rolle. Men når man bruger tal for at belyse de forskellige samfundsgruppers